

România de dincolo de hotare

Ing. Norbert BLISTYAR

Mult timp s-a vehiculat ideea că reprezentanțele diplomatice române din străinătate nu ar fi beneficiat dealungul anilor de scutiri de taxe poștale. Scrisoarea prezentată aici este o primă mărturie despre existența unei asemenea situații de scutire de taxă poștală de care a beneficiat Legația Română din Paris la începutul anului 1919.

Sub acest titlu intenționam mai demult să public într-o revistă filatelică din România scrisoarea alăturată împreună cu câteva observații legate de ea. Cum D-nul Cristian Scăiceanu în articolul său din philatelica.ro Nr. 1/2009 prezintă la rândul său mai multe piese plecate sau adresate unor reprezentanțe diplomatice, cred că este corect să optăm pentru publicarea altor piese asemănătoare celor discutate acolo, în aceeași revistă. Iată deci ce a determinat revenirea la acea temă.

Scrisoarea în cauză (Fig. 1) pleacă în 12 Martie 1919 din Paris spre Belgia, deci se încadrează pe deplin în perioada analizată în articolul menționat. În dreapta sus este aplicat cu tuș albastru sigiliul Legației Române - LEGATION DE ROUMANIE x PARIS x - iar peste sigiliu ștampila de zi a poștei franceze PARIS 45/R DE LA BOETIE cu data indicată anterior. Scrisoarea este adresată Prof. F. Habran în localitatea Lavacherie/Belgia unde ajunge pe 17 martie, după cum rezultă din ștampila poștei belgiene aplicată pe spatele plicului (Fig. 2)

Această scrisoare ridică mai multe probleme. În primul rând ea atestă că Legația Română din Paris beneficia în martie 1919 de scutire de taxă poștală. Prin aplicarea sigiliului oficial al Legației în colțul din dreapta sus, acolo unde în mod obișnuit se lipesc mărcile poștale, se semnala în mod clar dreptul la scutirea de taxe poștale. Absența oricăror însemne de taxare porto, atât din partea poștei franceze cât și din partea poștei belgiene, confirmă această stare de lucru. Plicul

contrazice afirmația D-lui Cr. Scăiceanu că în perioada respectivă reprezentanțele diplomatice românești din străinătate nu ar fi beneficiat de nici o scutire de taxe poștale și iată că pentru Franța situația este alta. Este adevărat că nici Călin Marinescu în foarte documentata sa lucrare *Tarifele, taxele și gratuitățile poștale din România, vol. 1/2008*, nu menționează pentru reprezentanța diplomatică franceză o scutire de taxă poștală, ori la nivel diplomatic aceste scutiri se fac de obicei pe bază de reciprocitate. Nu este însă exclus ca în condițiile deosebite din perioada imediat următoare Primului Război Mondial România să fi beneficiat de un tratament aparte.

Interesant și un alt aspect și anume, scrisoarea este o trimitere particulară provenită din București (vezi Fig. 2) care a fost pusă la poștă abia în Paris, probabil împreună cu corespondența oficială a Legației Române, deci a beneficiat acolo în mod fraudulos de scutire de taxă poștală. Despre modul cum această scrisoarea a ajuns la Paris putem face numai supoziții. Cert este că, în prima jumătate a anului 1919, transportul corespondenței din România spre Europa de Vest era îngreunat și adeseori chiar întrerupt temporar atât pe ruta sudică (Viena) cât și pe cea nordică

(Dresda/Berlin). De aceea este de presupus că scrisoarea a ajuns la Paris fie prin bunăvoința unui membru al Legației, cunoștință apropiată cu expeditorul, fie a curierului diplomatic, iar acolo a fost depusă la poștă împreună cu alte scrisori provenite de la Legație.

Piesa este desigur interesantă din punct de vedere al istoriei poștale și probabil că există documente de arhivă care pot preciza care a fost perioada de timp în care Legația Română din capitala Franței beneficia de scutire de taxă poștală. Nu ar fi exclus ca aceasta să fie legată de intrarea României în război alături de Puterile Antantei, cum nu este nici exclus ca și alte țări să fi acordat reprezentanțelor diplomatice românești, în acel context aceleași facilități. Poate că cei care au acces la Arhivele Ministerului Afacerilor Externe vor desluși mai ușor această problemă. Nouă filateliștilor ne rămâne doar sarcina de a căuta în continuare asemenea piese.

Ing. Norbert Blistyar, născut în 1942 la Jimbolia, România, absolvent al Facultății de Chimie Industrială din Timișoara (1964). Din 1991 stabilit în Germania. Preocupări filatelice: istorie poștală.

Contact: norbert.blistyar@freenet.de

Romania beyond the borders

Eng. Norbert BLISTYAR

For a long time the idea that the Romanian diplomatic representations abroad would not have benefited for years of exemption from postal charges was spread. The letter presented here is a strong evidence of the existence of such a situation of postal charge exemption in the benefit of the Romanian Legation in Paris in early 1919.

Under this title we intended long ago to publish, in a Romanian philatelic magazine, the following letter along with some related comments. In the manner of how Mr. Cristian Scăiceanu, in his article published in philatelica.ro Nr. 1/2009, presented more items sent to some diplomatic representations, I think it's fair that we chose to publish other similar items to those discussed here, in the same magazine. So here's what led to the return to that topic.

The letter in question (Fig. 1) is leaving Paris in March 12, 1919 en route to Belgium, so it fully fits in the time span analyzed in the above quoted article. In the top right, in blue ink, the seal of the Romanian Legation is visible - LEGATION DE ROUMANIE x PARIS x - and over the seal, the day postmark of the French post office

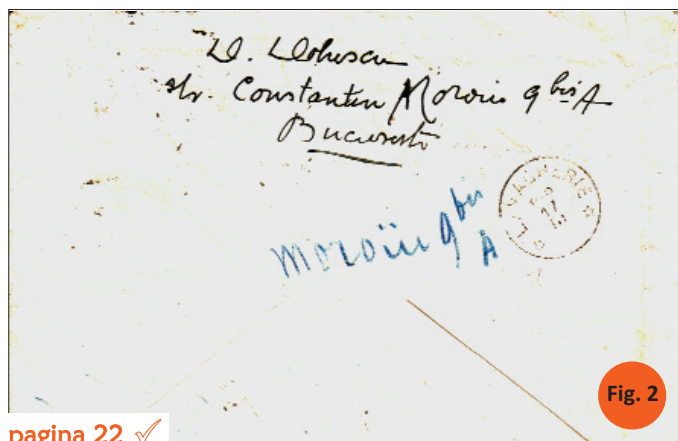
PARIS 45/R DE LA BOETIE, bearing the date indicated above. The letter is addressed to Prof. F. Habran in Lavacherie/Belgium, where it arrives on March 17, as it arises from the postmark of the Belgian post seen on the back of the envelope (Fig. 2)

This letter raises more serious issues. First it certifies that the Romanian Legation in Paris was benefiting in March 1919 of exemption from postal charge. By applying the official Legation seal in the top right corner, place where usually postage stamps are found, the right to exemption from postal charge was clearly stressed. The lack of any signs of porto charges, both from the French post and the Belgian Post, confirms this twill. The envelope opposes the assertion of Mr. Cristian Scăiceanu that during that time the Romanian diplomatic representations abroad would not have benefited from any postal tax absolution and hereby for France the case is different. It is true that neither Mr. Calin Marinescu, in his professional work *Tarifele, taxe și gratuitățile poștale din Romania*, vol. 1/2008, does not mention a postal charge exemption for the French diplomatic representation, as the diplomatic exemptions are usually given on a reciprocity basis. It is not excluded that, in the special

conditions of the period immediately following the First World War, Romania has benefited from special treatment.

Also, an interesting issue, namely, is that the letter is a private sending from Bucharest (see Fig. 2), which was not mailed until reaching Paris, probably along with official correspondence of the Romanian Legation, therefore benefiting from tax absolution in a fraudulent manner. We can only speculate about how this letter ended in Paris. The fact is that in the first half of 1919, the mail transport from Romania to Western Europe was difficult and often even interrupted temporarily, both on the south route (Vienna) and the north one (Dresden/Berlin). Therefore it is assumed that the letter arrived in Paris by the goodwill of a member of the Legation, closer acquaintance with the sender, or by that of the diplomatic courier, and mailed there along with other letters from the Legation.

This item is certainly interesting in terms of postal history and perhaps archived documents exist which may indicate the time when the Romanian Legation in the capital of France granted exemption from postal charges. It should not be excluded that it is related to the entrance of Romania into the war alongside the Entente Cordiale, as there is no reason for other countries, in those historical conditions, not to grant the same facilities to the Romanian diplomatic representations. Maybe people who have access to the archives of the Ministry of Foreign Affairs will explain this problem more easily. For us, the philatelists, the only task that remains is searching continuously for such items.

Eng. Norbert Blistyar, born in 1942 in Jimbolia, Romania, graduate of the Industrial Chemistry Faculty of Timișoara (1964). Since 1991 he is settled in Germany. Philatelic pre-occupations: postal history.

Contact: norbert.blistyar@freenet.de